

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.046 van 11 januari 1999
in de zaak A. 49.524/IX-836.**

In zake : Arlette PEEREMAN,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. BALCAEN,
kantoor houdende te GENT,
Gebroeders Vandeveldestraat 99

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Volksgezondheid,
2. de Administratieve Gezondheidsdienst,
die woonplaats kiezen bij
advocaat W. DESCAMPS,
kantoor houdende te HASSELT,
Isabellastraat 52, bus 4.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Arlette PEEREMAN op 16 december 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 13 oktober 1992, van de afgevaardigde van de directeur-generaal van de administratieve gezondheidsdienst, die vaststelt dat zij op medisch vlak wegens definitieve ongeschiktheid voor elke functie, de voorwaarden vervult om toegelaten te worden tot het definitief vroegtijdig pensioen en ingevolge deze beslissing vroegtijdig met pensioen gesteld dient te worden;

Gelet op het arrest nr. 42.061 van 23 februari 1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur F. GEENS;

Gelet op de beschikking van 24 december 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 november 1998, op welke datum de zaak tot de terechtzitting van 14 december 1998 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. BALCAEN, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat D. MICHIELS die, loco advocaat W. DESCAMPS verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur F. GEENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster is sedert 1 november 1968 lerares in het Instituut voor Verpleegkunde "Sint Geertruid" te Gent. Zij is vanaf 9 maart 1981 met ziekteverlof ingevolge een ernstige en langdurige

aandoening in de zin van artikel 11 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 "ter toepassing" van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 dat het statuut van het personeel van het rijksonderwijs vaststelt.

1.2. Op 1 december 1990 beslist de hoofdgeneesheer van de administratieve gezondheidsdienst (A.G.D.) :

- 1) dat verzoekster, wegens definitieve lichamelijke ongeschiktheid voor elke functie, de voorwaarden vervult om toegelaten te worden tot het definitief vroegtijdig pensioen;
- 2) dat zij is aangetast door een aandoening die behoort tot die bedoeld in artikel 11 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 genomen "ter toepassing" van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 dat het statuut van het personeel van het rijksonderwijs vaststelt;
- 3) dat zij is aangetast door een blijvende "globale" invaliditeit van tenminste 66 % in de zin van artikel 30 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen.

1.3. Op 13 december 1990 reageert verzoekster op deze beslissing met een brief die als een beroep tegen die beslissing wordt aangezien.

1.4. Op 16 mei 1991 stelt Dr. Paul HEYTENS, huisarts van verzoekster een verslag op in het kader van de beroepsprocedure. Zijn conclusie is dat er op medisch vlak geen definitieve lichamelijke ongeschiktheid voorhanden is.

1.5. Aangezien geen akkoord kan worden bereikt, wordt de zaak onderworpen aan de scheidsrechtelijke uitspraak van de afgevaardigde van de directeur-generaal van de A.G.D. Deze neemt op 13 oktober 1992 de thans bestreden eindbeslissing in de volgende bewoordingen:

"- u (vervult), op medisch vlak wegens uw definitieve ongeschiktheid voor elke functie, de voorwaarden (...) om toegelaten te worden tot het definitief vroegtijdig pensioen; ingevolge deze beslissing dient u vroegtijdig met pensioen gesteld te worden.

- u is aangetast door een aandoening die behoort tot deze bedoeld in artikel 11 van het Koninklijk Besluit van 18/01/1974 betreffende het statuut van sommige categorieën personeel van het Rijksonderwijs.

- u is aangetast door een blijvende globale invaliditeit van tenminste 66 % in de zin van artikel 30 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen.

(...)

Deze beslissing is definitief. Beroep hiertegen is niet meer mogelijk.

Heden wordt dit besluit eveneens medegedeeld aan uw bestuur op wiens aanvraag u werd onderzocht. De administratieve uitvoering van deze beslissing valt volledig onder de verantwoordelijkheid van dit bestuur."

Die beslissing wordt aan verzoekster op 20 oktober 1992 ter kennis gebracht.

2. Overwegende dat verzoekster aanvoert dat door die beslissing artikel 30 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen geschonden is doordat niet is vastgesteld dat de aandoening waaraan zij lijdt definitief geconsolideerd is, dat zij dienvolgens onterecht definitief werkongeschikt is verklaard en in de voorwaarden van artikel 30 van de genoemde wet zou verkeren;

3.1. Overwegende dat artikel 30 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen, met ingang van 1 januari 1993 opgeheven bij artikel 142 van de wet van 26 juni 1992, als volgt luidde:

"§ 1. Tijdens het geneeskundig onderzoek waarbij wordt besloten tot de (definitieve) opruiststelling wegens lichamelijke ongeschiktheid, beoordeelt de bevoegde geneeskundige overheid of de betrokkene al dan niet aangetast is door een blijvende globale invaliditeit van ten minste 66 pct.

Deze beoordeling geschiedt op verzoek van de gepensioneerde indien deze, zonder definitief ongeschikt te zijn bevonden, ambtshalve op rust werd gesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 83 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen (of indien hij ambtshalve op rust werd gesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 117, § 3, derde lid van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel). De aanvraag moet ingediend worden binnen 6 maanden van zijn oppensioenstelling bij de instelling die de vereffening van dit pensioen verzekert.

Zolang de betrokkene de leeftijd van 60 jaar niet heeft bereikt, mag de bevoegde geneeskundige overheid op elk ogenblik en op eigen initiatief overgaan tot een nieuwe beoordeling van de invaliditeitsgraad indien zij zulks nodig acht.

Indien de erkende invaliditeit geen 66 pct. bereikt, kan de gepensioneerde die minder dan 60 jaar oud is, in geval van verergering van zijn gezondheidstoestand de bevoegde geneeskundige overheid verzoeken om tot een nieuwe beoordeling van de invaliditeitsgraad over te gaan, op voorwaarde dat er een periode van ten minste twee jaar verstreken is sedert de datum waarop het resultaat van de vorige beoordeling hem ter kennis werd gebracht.

Tegen de beslissingen houdende beoordeling van de invaliditeitsgraad kan beroep worden aangetekend volgens dezelfde procedure als die welke bepaald is voor de beslissingen waarbij tot oppensioenstelling wegens lichamelijke ongeschiktheid wordt besloten.

§ 2. De beslissing houdende beoordeling van de invaliditeitsgraad heeft werking op :

- de ingangsdatum van het pensioen voor de in § 1, eerste en tweede lid, bedoelde gevallen;
- de eerste dag van de maand die volgt op die van de kennisgeving van de eindbeslissing voor het in § 1, derde lid, bedoelde geval;
- de eerste dag van de maand die volgt op die van de aanvraag voor het in § 1, vierde lid, bedoelde geval".

3.2. Overwegende dat verzoekster met betrekking tot de aangevoerde schending van het genoemde artikel 30 in essentie betoogt dat de overheid ten onrechte de aan-doening waaraan zij lijdt aanziet als niet voor verbetering vatbaar;

3.3. Overwegende dat de verwerende partij tegenwerpt dat verzoekster is aangetast door een aandoening waarvoor geen therapie bestaat, dat zij ingevolge die aandoening sedert 1981 ongeschikt is om haar functie waar te nemen, dat weliswaar haar toestand is verbeterd doch niet in die mate dat men binnen afzienbare tijd een werkhervatting kan verwachten;

3.4. Overwegende dat verzoekster hierop antwoordt dat alhoewel voor de aandoening waaraan zij lijdt op zich geen geëigende therapie ter genezing bestaat, niet afgeleid mag worden dat zij niet meer kan genezen;

3.5. Overwegende dat verzoekster niet ontkent aan een ernstige en langdurige aandoening te lijden en sedert 9 maart 1981 met ziekteverlof te zijn als gevolg van die aandoening;

3.6. Overwegende dat de behandelende geneesheer van verzoekster, Dr. Paul HEYTENS, in zijn brief van 20 maart 1987 gericht aan het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin schrijft:

"Persoonlijk ben ik, als medicus en wegens het feit dat ik jarenlang, ononderbroken, deze patiënte heb gevolgd, er steeds meer en meer van overtuigd dat mijn patiënte naar genezing toe gaat, derwijze dat ze haar werkzaamheden zál kunnen hernemen op volledige basis";

dat diezelfde behandelende geneesheer vijf jaar later in zijn brief van 21 oktober 1992 aan het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin opnieuw schrijft dat hij de overtuiging toegedaan is dat "haar toestand gunstig naar genezing toe evolueert"; dat in zijn attest van 20 november 1992 diezelfde arts bevestigt dat "de evolutie van ziekte waaraan ze lijdt, door niemand met zekerheid kan worden bepaald; dat er bij haar, de laatste jaren, objectief duidelijk waarneembare verbetering is opgetreden; dat, steunende op de twee hoger

vermelde punten, werkhervatting niet uit te sluiten is.";

3.7. Overwegende dat het medisch attest opgesteld op 25 november 1992 door Dr. G. CASTEUR, hoofdgeneesheer van het Belgisch Zeeinstituut voor orthopedie te Oostende de volgende vermelding bevat:

"Mits regelmatige, verdere intensieve functionele revalidatie hopen wij bij deze patiënte nog een verbetering te krijgen van haar handicap, zodanig dat zij mogelijks terug haar beroep in het onderwijs in de toekomst zal kunnen hervatten".

3.8. Overwegende dat uit deze voorzichtige bewoordingen geenszins afgeleid kan worden dat een genezing met werkhervatting in de lijn van de verwachtingen ligt;

3.9. Overwegende dat de verwerende partij doet opmerken dat verzoekster met het oog op pensionering op verscheidene tijdstippen geneeskundig werd onderzocht, met name op 30 juni 1983, 7 juni 1985, 26 november 1986; dat ook een onderzoek plaatsvond op 7 november 1990;

3.10. Overwegende dat alvorens een eindbeslissing te nemen op 13 oktober 1992, Dr. F. LAFORTUNE, geneesheer bij het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, Bestuursafdeling Sociale Geneeskunde, verzoekster ten huize heeft onderzocht;

3.11. Overwegende dat in zijn eindbeslissing van 13 oktober 1992, Dr. F. LAFORTUNE, vermeldt dat de toestand van verzoekster "wel degelijk verbeterd (is), doch niet in die mate dat we binnen afzienbare tijd werkhervatting kunnen verwachten";

3.12. Overwegende dat uit door verzoekster voorgebrachte stukken ook mag blijken dat zij op 30 juni 1997 nog steeds het werk niet hervat heeft;

3.13. Overwegende dat, gelet op de afwezigheid van een geeïgende en afdoende therapie voor de aandoening waaraan verzoekster lijdt, de uitermate voorzichtige prognoses van haar behandelende geneesheren, de niet gunstige vooruitzichten van de geneesheer van het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, Bestuursafdeling Sociale Geneeskunde, de menigvuldige onderzoeken en de reeds lange duur van de onbeschikbaarheid van verzoekster wegens ziekte, de bevoegde overheid in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat verzoekster aangetast is door een blijvende globale invaliditeit van ten minste 66 pct; dat dit middel derhalve niet gegrond is;

4.1. Overwegende dat verzoekster ook nog aanvoert dat de beslissing op haar persoon zelf niet werd gemotiveerd zodat in het geheel van de procedure die geleid heeft tot de bestreden beslissing haar rechten van verdediging werden geschonden;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij te dezen terecht aanvoert dat met betrekking tot een beslissing die leidt tot pensionering van een ambtenaar geen "recht van verdediging" bestaat zoals dit het geval is in tuchtzaken;

4.3. Overwegende dat als door verzoekster bedoeld wordt dat zij tijdens de procedure niet werd gehoord of bij de procedure betrokken werd, de feiten het tegendeel bewijzen; dat inderdaad zowel de veelvuldige medische onderzoeken als de verscheidene brieven en attesten uitgaande van haar behandelende geneesheren alsmede de gevoerde procedure voor de Algemeen Geneeskundige Dienst

het mogelijk hebben gemaakt haar standpunt te horen; dat
dit middel bijgevolg eveneens grond mist,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op
vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op elf januari 1900 negenennegentig,
door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.